

پیام به همسر رفیق یدالله خسروشاهی

جهان گرامی؛ خاطرات گران بهائی را از یدی عزیز به یاد داریم، در زمان حکومت شاهی سرفرازانه اسارت را به سخره می گرفت، در هنگامه قیام به مثابه سخن گوی شوراهای کاگری شرکت ملی نفت خوش درخشید و بنا به غریزه و تعهد طبقاتیش اسارت بدست حکومت اسلامی را به جان خرید ولی به مسخ شوراهای کارگری به نام جعلی "شورای اسلامی" تن در نداد و در جلای وطن اجباری هیچگاه رسالت انسانی طبقاتی خود را فراموش نکرد بویژه در این دهساله اخیر هم چون شخصیت برجسته "اتحاد بین المللی دفاع از کارگران ایران" آنچه را در توان داشت، در افشای زجر و ستمی که بر کارگران ایران در تحت حکومت اسلامی اعمال می شود فروگذار نکرد، در این روند بدیهی است که همیاری شیرزنی چون تو پیمودن این راه را برای او هموار می کرد، ای واقعیتی است که او دیگر در کنار مانیت اما این هم واقعیت است که او در ما، به حیات پرثمرش ادامه می دهد این قانون گریز ناپذیر تدام زندگی و مبارزه است ما او را از دست نداده ایم بلکه او را در خود جاودانه کرده ایم، او در یاد انسانهایی که هم چون او برای دنیائی انسانی که دیگر سرمایه حرف اول را نمیزند و وقاحت بهره کشی انسان از انسان بر همگان عیان میشود و رمز آزادی هر کس آزادی دیگری است جاودانه خواهد بود، یادش گرامی و راهش پر رهرو باد

یوسف اردلان

پاریس شانزدهم بهمن ۱۳۸۸ پنجم ژانویه ۲۰۱۰